

ת"ד 10425/06 - מ.י. פרקליטות מחוז חיפה-פלילי נגד מחמוד עוטאללה

בית משפט השלום לתעבורה בעכו

ת"ד 10425-06 מ.י. פרקליטות מחוז חיפה-פלילי נ' עוטאללה 13 פברואר 2014

בפני כב' השופט יעקב בכר
המאשימה
נגד
הנאשם
מ.י. פרקליטות מחוז חיפה-פלילי
מחמוד עוטאללה

נוכחים:

ב"כ המאשימה - המתמחה מר אביעד סולימאן

הנאשם - נוכח

הסניגור - עו"ד חיג'אזי

[פרוטוקול הושמט]

הכרעת דין

1. העבירות המיוחסות לנאשם:

כנגד הנאשם הוגש כתב אישום המייחס לו עבירות של גרימת מוות ברשלנות- עבירה לפי סעיפים 40+64 לפקודת התעבורה (נוסח חדש), תשכ"א-1961 (להלן: "פקודת התעבורה") + סעיף 304 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין"), ועבירה של סטייה מנתיב נסיעה על פי תקנה 40 (א), לתקנות התעבורה, תשכ"א-1961 (להלן: "התקנות").

2.א. כתב האישום:

1. על פי הנטען בכתב האישום, ביום 15.03.2004, שעה 17:40, נהג הנאשם ברכב מסוג

עמוד 1

מזדה מ"ר 2407435 (להלן: "הטנדר") בכביש 79 (להלן: "הכביש") ממערב למזרח.

2. הכביש הינו בין עירוני דו מסלולי, בעל שני נתיבי נסיעה לכל כיוון, המסלולים בכביש מופרדים באמצעות שטח הפרדה מצויר.
3. באותה עת נסע בכביש מכיוון מזרח למערב מר וספי שדאד ז"ל (להלן: "המנוח"), ברכב מסוג שברולט מ"ר 8719351 (להלן: "השברולט") ואחריו נסע ולידמיר שפיר ברכב מסוג פיאט מ"ר 1728650 (להלן: "הפיאט").
4. בסמוך לק"מ 17 של הכביש, נטען כי סטה רכב הנאשם שמאלה, חצה את שטח ההפרדה הרצוף המצויר והתנגש עם חזיתו בפניה שמאלית קדמית של רכב השברולט, שנזרק ימינה עד שנעצר במעקה הבטיחות שמימין למסלול נסיעתו.
5. עוד נטען על פי כתב האישום כי כתוצאה מההתנגשות עם השברולט, הסתחרר רכב הנאשם שמאלה, פגע בחזית הפיאט, שהוסטה מנתיבה ופגעה בדופן השמאלית האחורית של השברולט.
6. כתוצאה מאירוע התאונה המתואר לעיל נגרם מותו של המנוח וכן נפגעו ולידמיר שפיר והנאשם.

2.ב. פרטי הרשלנות אשר המאשימה מייחסת לנאשם הם:

1. הנאשם נהג ברכבו בקלות ראש, ללא תשומת לב לנעשה בדרך שלפניו.
2. סטה ממסלול נסיעתו למסלול הנגדי, ללא כל סיבה הקשורה ברכב או בתנאי הדרך. 3. לא נקט בשום פעולה על מנת למנוע את התאונה ואת הפגיעה ברכבי השברולט והפיאט.

3. מטעם התביעה העידו העדים הבאים:

- 1) רס"מ מאיר קרחלי
- 2) רס"מ מאיר ניב
- 3) מר חוסין סוויטי
- 4) מר ווליד שדאד
- 5) מר ראמז ג'ובראן

(6) מר גיל לטמן

(7) מר ולדמיר שפיר

(8) ד"ר אורי גורליק

4. **מטעם ההגנה העידו העדים הבאים:**

(1) רס"ם נזיה חמאם.

(2) הנאשם.

(3) מר מאיר שקד.

5. **סקירת הראיות שהובאו בפני בית המשפט:**

א. **פרשת התביעה:**

עד התביעה רס"מ מאיר קרחילי:

העד הינו הבוחן אשר טיפל בתאונה.

באמצעות עד זה הגישה המאשימה את המסמכים הבאים: דו"ח נזקים ת/1, סקיצה ת/2, דו"ח בוחן ת/3, תרשים בוחן ת/4. לוח תצלומים מזירת התאונה, 21 תמונות ת/5. דוח ביצוע ת/6 ו ת/7. כמו כן ערך הבוחן צילום וידאו וגם צילום וידאו של התאמת נזקים במגרש גרר ת/8. הודעת הנאשם, כאשר את דברי הנאשם תורגמו על ידי מר חורי חנא, ת/9.

בדו"ח הבוחן ציין כי הכביש יבש, תקין עשוי אספלט, עקומה קלה שמאלה בכיוון רכב הנאשם, תוך ירידה של 40, שני נתיבי נסיעה לכל כיוון שבאמצע מופרד על ידי שטח הפרדה מצויר, שול אספלט ברוחב של 2.2 מטר עם מעקה W בצדדים.

שדה הראיה לנאשם פתוח לפנים 400 מטר לפחות עד מקום התאונה.

כמו כן קבע הבוחן כי שדה הראיה של הרכבים המעורבים רכב השברולט ורכב הפיאט הינו פתוח לפנים 400 מטר לפחות עד למקום התאונה.

בדו"ח פירט הבוחן את הנזקים בכלי הרכב המעורבים בתאונה וציין:

- א. ברכב הנאשם "מערכת מגע הרסנית מלפנים לאחור מימין לשמאל, פגוש, פנסי חזית + כנף שמאל מעוכים ושבורים, שמשה קדמית שבורה, כריות אוויר נהג ונוסע נפתחו, מעיכה באחורי הרכב מאחור לפנים משמאל לימין, פגוש מתכת נפל ונמער, דלת ארגז נמעכה".
- ב. ברכב השברולט "מעיכה קשה בפינה שמאלית קדמית מלפנים לאחור, החזית קרסה לאחור תוך משיכה לימין, מכסה מנוע כנף שמאלי קדמי נתלש, מערכות מנוע קרסו לאחור, גג נמער, 2 דלתות שמאל נמעכו ונעקרו(על ידי כיבוי אש) ציריה ימנית נמעכה, מעיכה לפינה ימנית קדמית עקב מגע ופגיעה במעקה בטיחות W, כנף ימין קדמי מעוך. מעיכה לדופן אחורי שמאלי מאחור לפנים(על ידי רכב הפיאט (רכב ג)), כנף מעל גלגל שמאל אחורי מעוך".
- ג. ברכב הפיאט "מעיכה בפינה ימנית קדמית מלפנים לאחור, כנף ימין ומכסה מנוע צד ימין מעוכים. פנס חזית ימין + מחוון שבורים מעיכה בחזית שמאל ברכב מלפנים לאחור, מכסה מנוע צד שמאל כנף שמאל, דלת שמאל קדמי מעוכים, פנס חזית שמאלי, שמשה קדמית שבורה, שמשת דלת שמאל שבורה".

הבוחן מצא כי נגרם נזק למעקה בטיחות W אשר נפגע על ידי רכב השברולט.

בזירת התאונה מצא הבוחן סימן חריצה בנתיב שמאל המוביל לרכב השברולט, שחרץ אותו גחון של רכב השברולט המסומן בתרשים כנקודה 2 אשר מסמן לדעתו את איזור מקום האימפקט.

כמו כן מצא הבוחן מקום פגיעה במעקה W על ידי רכב השברולט אשר נגרם כתוצאה מהזרקות רכב השברולט-נקודה 3 בתרשים.

כמו כן מצא הבוחן שברי זכוכית ופלסטיקים של רכב השברולט + תשפוכת נוזלים במקום עצירת רכב השברולט המסומנת כנקודה 4 בתרשים.

בנוסף נמצאו תשפוכת נוזלים סמוך לחזית רכב הנאשם נקודה 5 בתרשים, ונמצאו תשפוכת נוזלים סביב רכב הנאשם- נקודה 7 בתרשים, שנגרם כתוצאה מרכבו של הנאשם אשר השאיר את הנוזלים בעת הסתובבות במכה הראשונה בין רכבו לבין רכב השברולט.

הבוחן מצא סימן שפשוף של גלגל אחורי ימני של רכבו של הנאשם- נקודה 9 בתרשים, אשר נגרם כתוצאה מפגיעה של רכב הפיאט ברכבו של הנאשם.

הבוחן ציין בדו"ח כי במקום התאונה בוצעו צילומי וידאו וכן צילומי סטילז שהינם חלק בלתי נפרד מדו"ח הבוחן, כמו כן ציין הבוחן כי במגרש הגרר בוצע צילום וידאו של התאמת נזקים וגם הוא חלק בלתי נפרד מדו"ח הבוחן.

בנוסף ציין הבוחן כי מרכבים המאזדה והשברולט גורדו חלקי צבע בעזרת טכנאי הזיהוי וחלקי הצבע נשלחו למעבדת סיבים ופולימרים להתאמה.

על פי הממצאים הנ"ל קבע הבוחן כי רכבו של הנאשם נסע מכיוון מערב למזרח ורכבי השברולט והפיאט נסעו מכיוון מזרח למערב.

רכב הנאשם סטה שמאלה וחצה שטח הפרדה מצויר והתנגש עם חזיתו בפינה שמאלית קדמית של רכב השברולט שנסע בנתיב השמאלי ממזרח למערב, כתוצאה מכך רכב השברולט נזרק ימינה תוך שהוא משאיר סימני חריצה על פי הכביש ונעצר בצד ימין תוך כדי שרכב השברולט פוגע במעקה בטיחות, רכב הנאשם מההתנגשות ברכב השברולט הסתחרר נגד כיוון השעון, הסתחרר שמאלה, תוך שהוא משאיר סימני תשפוכת נוזלים כך שרכב הפיאט שנסע מכיוון מזרח למערב פגע עם חזית שמאל שלו מאחורי רכב הנאשם כמו כן רכב הפיאט פגע עם חזית ימין בדופן שמאל אחורי של רכב השברולט.

כמו כן ציין הבוחן כי הנאשם טען בעדותו כי נפגע על ידי רכב אלמוני שפגע בו מאחור, דבר שגרם לו להיזרק לנתיב הנסיעה הנגדי וגרם לתאונה.

הבוחן ציין כי במידה וטענתו של הנאשם נכונה, רכבו של הנאשם היה פוגע ברכב שלפניו ולא היה נזרק שמאלה, כמו כן לא נמצא אותו רכב אלמוני שפגע בו מאחור, מה עוד שהנזק ברכבו של הנאשם הותאם לנזק של רכב הפיאט (חזית רכב הפיאט פגע באחורי רכב הנאשם).

הבוחן ציין כי סימן החריצה על פי הכביש בנתיב השמאלי מכיוון מזרח למערב הוא אזור מקום האימפקט הראשוני בין המאזדה והשברולט.

הבוחן סיכם את דו"ח הבוחן בהתייחסות לטענת הנאשם וציין כי טענת הנאשם לפיה נפגע מאחור הינה מופרכת מיסודה מהנימוקים הבאים:

א. התאמת הנזק מאחור ברכב המאזדה הותאמה התאמה מלאה עם חזית שמאל רכב הפיאט, כולל הטבעת סימני צבע אדום, מחזיר אור, מדבקה של המזדה.

ב. נמצאה התאמה של קילופי צבע מלוחית הרישוי האחורי של רכב המאזדה על המצבר של רכב הפיאט, שמכסה המנוע כופף מעוצמת הנזק.

ג. בכיוון נסיעת רכב המזדה ישנם שני נתיבי נסיעה ולא נמצאו סימני התנגשות או כל

ממצא של שברים או סימני דחיפת צמיג או כל ממצא התומך בגרסת הנאשם.

בחקירתו הראשית כשנשאל הבוחן היכן היה מקום האימפקט ועל סמך מה קבע אותו. השיב: "מקום האימפקט נרשם גם בדוח הבוחן. מקום האימפקט הוא במקום נסיעת מכוניות ב' וג'".

בחקירתו הנגדית כשנשאל האם באזור בו אירעה התאונה קיימת עקומה חדה. השיב הבוחן: "אני מאשר כי יש עקומה מתמשכת מכיוון מערב למזרח, אחרי צומת ביר אל מכסור, אחרי תחנת הדלק, שם יש עקומה מתמשכת ימנית".

כשנשאל העד למה העקומה לא צוינה בתרשים שערך. השיב הבוחן: "באיזור הזה העקומה היא כל כך לא חדה שזה זניח ולכן אני פרסתי את זה על שטח ישר. התרשים לא מראה כאילו שיש עקומה אבל מאחר והזווית של העקומה היא כל כך לא חדה, אז לכן פרסתי את זה".

כשנשאל למה נהג רכב הפיאט לא נחקר תחת אזהרה. השיב הבוחן: "כי אני לא חושב שיש לו אשמה".

כשנשאל העד למה גרסתו של הנאשם כי רכב אלמוני פגע בו מאחור נשמעת כלא נכונה לדעתו.

השיב הבוחן: "זה לא נשמע לי. ברגע שאני בוחן תאונה, הנהג מעלה טעון מסוים שבו אני צריך לבדוק אותו. הוא טען שרכב אלמוני פגע בו מאחור וגרם לו לסטייה. על פי התאמת הנזקים שערכתי במגרש הגרר, אני שולל טענה זו ואף הסברתי זאת בדוח הבוחן. אני הסברתי כל נזק ממה נגרם מהרכב המדובר, ואין נזק שלישי אחר שלא נגרם מההתנגשות ברכב שבו מעורבים הנהגים האחרים בתאונה. אין נזק אחר שלא הוסבר על ידי מהתאונה".

הבוחן ציין כי נעשה התאמת נזקים אשר תועדה בקלטת הוידאו והינה חלק בלתי נפרד מדו"ח הבוחן.

כשנשאל על זה ציין הבוחן: "הגשתי חוו"ד, עשיתי התאמת נזקים בנוסף ביקשתי מטכנאי זיהוי שיבצע קילופי צבע מכלי הרכב כדי להתאים אם אכן אותו צבע נגרם כתוצאה מחלק יחסי כביכול התאמנו, לא קבלנו תשובה".

כשנשאל העד: "תוכל לאשר ששני רכבים או יותר נושאים אותו צבע, יש להם אותו מספר צבע?". השיב: "כל חברה יש את מספר הצבע שלה. משיב לך בחיוב".

הבוחן אישר כי הפנסים של רכב הנאשם לא נשברו.

כשנשאל העד: "מפנה אותך שוב לעמ' 4 - "לא נמצאו סימני התנגשות או כל ממצא..." יכול להיות מצב שהרכב שפגע במזדה זה רכב משא או כל רכב אחר שיש לו פנסים גבוהים ולא נשארו שאריות של סימני התנגשות בכביש?".

השיב העד: "נכון. אבל מצד שני במידה והוא היה פוגע היה גורם לו לאיבוד שליטה היה צריך להישאר בזירה סימני צמיגים של רכב המזדה. מדובר באיבוד שליטה".

כאשר נשאל הבוחן למה צריך להישאר סימני איבוד שליטה. השיב: "כי הנאשם טען שזה היה דבר לא רצוני (הסטייה שמאלה) ברגע שאין לו שליטה והרכב יוצא משליטה הרכב משאיר סימני צמיגים".

כשנשאל על כך השיב הבוחן: "כדי שרכב המזדה יעוף לנתיב הנגדי, יש העברה של אנרגיה על ידי רכב צד ג' לכאורה, פה היתה צריכה להיות השארת סימני צמיגים על פני הכביש של איבוד שליטה ושל סחור".

כשנשאל העד "בהנחה שרכב פגע בחלק הימני של המזדה, מאחר ויש עקומה מבחינה פיזיקלית יש מצב שידחף ימינה. יכול להיות מצב כזה?".

השיב הבוחן: "באופן תיאורתי יתכן מצב כזה, בהכרח היה צריך להשאיר סימנים ושברים. לכל גוף יש מרכז כובד, מרכז שיווי המשקל, כשאני פוגע לו בפינה אחורית ימנית הוא יסתחרר, בשלב הזה היה צריך להשאיר סימני צמיגים, שפשוף או דחיפה שלא מצאתי במקרה הזה. הסברתי כי הנזק נגרם על ידי הפיאט".

כשנשאל העד איפה הייתה הפגיעה הישרה בין רכב הפיאט לרכב השברולט. השיב: "רכב הפיאט פגע עם צד ימני שלו בדופן אחורי שמאלי של השברולט והוא נעצר".

כשנשאל הבוחן למה בדו"ח לא נרשמה המהירות. השיב הבוחן: "איניודעלהגיד. אמהיהליממצאכלשהולגבימהירותהייתימצין, אין לי".

כאשר נשאל הבוחן האם יש מצב כי רכב הפיאט פגע פגיעה חזקה ברכב השברולט. השיב: "הסברתי את אופן הפגיעה בין השברולט לפיאט".

הבוחן ציין כי הנזק העיקרי לרכב השברולט לא נגרם על ידי רכב הפיאט.

כשנשאל הבוחן למה לא זימן את הגב' רובה כרים על פי דין כאשר נודע לו כי היתה עדה לתאונה. השיב: "ביקשתי ממנה שתגלה אזרחות טובה שתבוא למסור עדות והיא אמרה שלא ראתה התאונה, רק עברה שם וסירבה בכל תוקף להגיע, הכל מתועד במזכר. הסתפקתי על כך שלא רצתה לבוא לתת עדות".

כשנשאל העד "יכול להיות שהיא פגעה ברכב הנאשם? בגלל זה לא רוצה לבוא לתת עדות, בגלל זה אתה מסתמך על שיחה טלפונית". השיב: "איני יודע אם היא פגעה ברכב הנאשם, אני אומר שלא וזאת על פי ממצאים".

כשנשאל הבוחן: "מי התקשר ראשון למשטרה והודיע על האירוע? אולי מישהי בשם פאולינה? ניסיתם להתקשר אליה?". השיב העד: "איני זוכר".

כשנשאל: "יש לכם מישהו עם פרטיו, מדוע לא נעשה ניסיון, אולי זה אדם שפגע ברכב הנאשם וברח מהמקום, מדוע לא נעשה ניסיון זה?". השיב: "יש לי לא מעט עדים ששללו טענת הנאשם".

כשנשאל הבוחן: "מציג בפניך מסמך של נדב לוי ראש מעבדת סימנים במז"פ, הוא אומר שהתאמת צבעים למעשה לא יכולה לסתור גרסת החשוד - הנאשם".

השיב: "לא אוכל להגיד כלום, היא לא יכולה לסתור. הם לא קבעו כלום מבחינתי הראיה הזו לא עוזרת ולא מסייעת לא לפה ולא לפה".

כשנשאל הבוחן: "מזה רלוונטי שרכב הפיאט טוען שלחץ ברקס לא בהכרח צריך להשאיר סימנים ורכב המזדה שאנו טוענים שהוא נדחף מאחור בהכרח לא נשארו סימנים?".

השיב: "זה לא סימני ברקס שהיו צריכים להשיאר, סימני דחיפה, סימני שפשוף צמיג ואיבוד שליטה, גם אם תשים את כל המערכות אי אפשר למנוע הישארותם של הסימנים".

בחקירתו החוזרת נשאל הבוחן האם יכול להיות שטענת הנאשם שרכב אלמוני פגע בו מאחור וגרמה לסטייתו תתרחש בלא שתמצא הסימנים כפי שתיעד. השיב: "לא יתכן מצב כזה".

עד התביעה רס"מ מאיר ניב:

רס"מ מאיר ניב משרת בזיהוי פלילי מרחב הגליל כטכנאי זיהוי. הוא ערך את לוח התצלומים ת/10.

בחקירתו הנגדית כשנשאל מה הייתה מטרת התצלומים. השיב העד: "לפי בקשת מפקח עופר, הוא ביקש

להוכיח, עקב ת.ד., פגיעה בין כלי רכב וגירוד צבע.

העד ציין כי מטרת התצלומים הייתה לתעד את מצבם הכללי של הרכבים מבחינת נזקים וגירוד צבע.

עד התביעה מר חוסין סוויטי:

מר חוסין סוויטי העיד בפניי ומסר את הדברים הבאים:

"באותו יום הייתי אחרי יום עבודה נסעתי בצומת המוביל בצומת מנדא ברמזור, ביקש ממני נהג לעקוף אותי ונתתי לו, ואז יצאנו. היינו באדום, כשהתחלף לירוק התחלנו בנסיעה. ואז ראיתי מישהו שמהבהב לי ונתתי לו לעקוף. בצד השני, כשעקפו אותי, 4, 5 רכבים לפני, כ-100 מטר לפני בעיקול, ראיתי את ההתנגשות בין רכב שבא ממול - טנדר - לבין שני רכבים פרטיים קטנים.

הרכב בא ממול מכיוון שפרעם, יש אי הפרדה, הוא חצה את האי הפרדה והתנגש ברכבים שהיו בצד שני. ההתנגשות הייתה בנתיב הנסיעה של הרכבים הקטנים. היו שני נתיבים אני הייתי בשמאל. הרכבים שנפגעו, אני חושב שזה היה פיאט ושבולט. ואז כשעקפתי, החניתי את רכבי - מאזדה ישנה, ויצאתי ע"מ לראות מה שקרה. עוד מישהו ועוד אדם נוסף ניגשו לסייע. כל התנועה נעצרה. ראיתי שכרית אוויר באחד הרכבים הייתה פתוחה. יכול להיות שהשבולט יצאה בלי פגע. אחד מהם אמר לי בלי פגע. השני שהיה ברכב, בדקתי אתה דופק אין דופק. בא אחד ואמר שהוא חובש. הוא הזעיק מד"א. התקשרתי למשטרה והודעתי על התאונה.

לעניין מצב התנועה בצד השני של הכביש, התנועה הייתה זורמת. לא היה עומס כבד. באותו רגע לא היה עומס. לא ראיתי כלי רכב מאחורי הטנדר. לא הייתה תאונה בנתיב השני לפני שסטה."

בחקירתו הראשית נשאל העד "מפנה אותך לעדותך במשטרה, שם אמרת שהלכת לנהג השבולט והוא היה מחוסר הכרה וללא דופק. מקודם אמרת שהשבולט יצאה ללא פגע."

השיב : "אני מתקן. אמרתי שהיו שני רכבים אחד פיאט ואחד שבולט. זה היה לפני 4 שנים אני יכול לזכור."

בחקירתו הנגדית כשנשאל העד מי הזמין אותו למשטרה ואיך ידע כי מחפשים עדים. השיב העד כי מעבודתו כעיתונאי "אנחנו עיתונאים. יש לנו דרכים שלנו להגיע למקורות".

כשנשאל העד האם הוא מאשר כי בעדותו במשטרה מסר כי היה רכב ראשון בנתיב השמאלי, השיב העד בחיוב.

כשנשאל מה סוג הרכב שנתן לו לעקוף אותו על פי עדותו. השיב העד "טנדר".

כשנשאל "מה אתה אומר על כך שדווקא מר ג'ובראן אומר שהיה ראשון בנתיב שמאלי?". השיב העד: "לא מכיר אותו ולא מאשר את זה".

כשנשאל העד: "ראית את רכב הטנדר שהיה בנתיב הנגדי כפי שפנה לנתיב הנגדי ופגע ברכבים?". השיב העד כי כן ראה את הטנדר "כפי שסטה בזמן ההתנגשות".

כשנשאל העד מה היה סוג הטנדר, השיב: "כן. טנדר מאזדה. בהתחלת עדותי זוכר שאמרתי טויוטה ואחר כך כשניסינו להעיר את האדם שהיה, נהג הטנדר, כלומר הנאשם, בחור אחד אמר: אתה רואה את המאזדה מה עושה? ואז הסתכלתי וראיתי שהטנדר מאזדה".

כשנשאל באיזה נתיב נסעו רכב הפיאט והשברולט. השיב העד כי הם היו לפניו. "אחד משמאל ואחד מימין. מי בימין ומי בשמאל, איני זוכר".

כשנשאל העד באיזה רכב פגע הטנדר קודם. השיב העד: "לא יכול לאשר בדיוק. פתאום שניהם... קרתה התאונה, יכול להיות שבצד שמאל היתה ההתנגשות הראשונה, והחזקה היתה בצד השני, כי האוטו נצמד לתוך המעקה".

העד ציין כי הרכב שנצמד למעקה היה רכבו של המנוח.

כשנשאל העד: "אתה יכול לתאר את הפגיעה, איך הייתה? מרגע שסטה הרכב עד שפגע ברכבים".

השיב: "אני ראיתי רכב טנדר שבא ממול, סטה מנתיב שלו ועבר את אי ההפרדה ופגע ברכבים שהיו מהצד השני".

העד ציין כי באותה שעה של התאונה השמש לא הייתה מסנוורת.

כשנשאל העד מה היה מצב התנועה בנתיב הנגדי. השיב העד כי היתה תנועה זורמת לא היה עומס.

כשנשאל העד מה גרם לטנדר לסטות. השיב העד "איני יודע".

כשנשאל העד: "איפה נסע רכב הטנדר? באיזה נתיב היה?". השיב: "בא ממול. כשהוא היה בנתיב השמאלי וסטה לכיוון שלנו".

כשנשאל: "רכב המאזדה טנדר נפגע מאחור ממי מכלי הרכב המעורבים?". השיב העד: "מה שזכור לי, שכשעמדנו מאחור, אני לא ראיתי שהיא נפגעה. לא ראיתי סימן שנפגע".

העד ציין כי לפניו נסעו 4 או 5 רכבים ולא רק רכב הפיאט ושברולט.

בחקירתו החוזרת נשאל העד "נשאלת על המגע בין השברולט לפיאט. אמרת שאתה לא יודע אם היה מגע ביניהם. אתה מתכוון לפני התאונה בנסיעה, או בזמן התאונה?".

השיב העד: "אמרתי במפורש גם בעדותי, שלא הייתה התנגשות ביניהם תוך כדי הנסיעה".

עד התביעה מר ווליד שדאד:

מר וליד שדאד הינו אחיו של המנוח. העיד בפניי ומסר את הדברים הבאים:

"אני הגעתי בזמן התאונה, אחרי שהודיעו לי המשפחה והילדים שלו, אשתו, שהמנוח מעורב בתאונה. אז ניגשנו לשם והגענו למקום והמשטרה מנעה מאתנו להיכנס. אחרי כחצי שעה באו ושאלו מי האחראי שרוצה להיכנס ואמרתי אני. אמרו לי אח שלך כבר באמבולנס והוא מת. תבוא לזהות אותו אם זה אחיך או לא. הגעתי לאמבולנס ונכנסתי בפנים וזיהיתי אותו שהוא אח שלי. זה מה שקרה בדיוק באותו זמן. באותו אירוע טראגי שהיה בזמנו".

בחקירתו הראשית כשנשאל העד מה היה מצבו הבריאותי של אחיו לפני התאונה. השיב העד "היה בריא מאוד. אפילו כדור אכמול לא היה מקבל. הוא היה בן 54 והיה עובד באותה עת".

בחקירתו הנגדית נשאל האם המנוח היה נהוג לשתות משקאות חריפים. השיב העד בשלילה.

כשנשאל העד "נתבקשתם על ידי המשטרה לנתח את הגופה?". השיב: "אף גוף לא ביקש ממני בקשה זו. לא משטרה ולא אחרים".

עד התביעה מר ראמז ג'ובראן:

מר ראמז ג'ובראן העיד בפניי ומסר את הדברים הבאים:

"באותו יום, לקראת ערב, נסעתי עם אחותי ועם גיסתי והיינו בדרכנו לאחי ז"ל שהיה מאושפז בבי"ח בחיפה. נסענו מכיוון נצרת לחיפה. אחי היה מאושפז בבי"ח בני ציון במצב קריטי, מונשם. עשינו את הנסיעה היומיומית כמעט בערך חודש ומשהו.

נסעתי ברכב טויוטה פרטי. נסעתי מכיוון נצרת לכיוון חיפה. בצומת המוביל יש שם רמזור. עצרנו. יש שם שני נתיבים להלוך ושני נתיבים לחזור. נתיב שלי היה הנתיב השמאלי ברמזור. כשנפתח הרמזור כשהיה אור ירוק התחלתי בנסיעה. לידי נסע רכב מסוג שברולט צבע כסף, שהיה קצת לפני ובמקביל אלי מאחוריו, פיאט פונטו לבנה. כעבור בערך כ-400-500 מטר, הבחנתי ברכב, הכביש הוא עליה, בנתיב נסיעתי, עם עקומה שמאלה, ז"א מהצד השני, ההיפך, זו ירידה. הבחנתי ברכב מסוג טנדר לבן

שנסע מצד ימין שלו ומצד שמאל לפניו נסע עוד רכב מסחרי. אני מניח שזה קנגו, מהסוג הזה, גם לבן. פתאום הטנדר עקף את הרכב מסחרי והוא נשאר בנתיב השמאלי והדרדר לכיוון שלנו. מי שהיה באוטו התחיל לצרוח. האוטו המסחרי בלם, ממש עצר. ראיתי שמצד שמאל אין רכבים אז לקחתי ממש שמאלה שמאלה בו זמנית. כשהוא הדרדר לקחתי שמאלה עד השוליים."

כשנשאל העד בחקירות הראשית: "מאחורי הטנדר היו רכבים?".

השיב העד: "לא".

העד המשיך בעדותו ומסר:

"כשעצרתי וירדתי מהאוטו, הטנדר פגע בשברולט הכסופה כשהוא נסע בצד ימין ליד המעקה ועשה סיבוב נגד השעון ופגע ברכב הפונטו הלבן שהיה מאחורי השברולט.

ואז, השברולט, האנשים התאספו השברולט עלה באש. לקחתי את המטף שהיה לי באוטו ורצתי לשם הם כיבו את הרכב. היה שם נהג שהפגיעה הייתה בצד שמאל, גם בכנף וגם בדלת של רכב השברולט, הנהג כולו היה דם, לא הבחנתי מי זה. בטנדר הלבן היה מבוגר, היה שוכב, התעלף או משהו. אז באו משטרה ופיזרו אותנו."

בחקירתו הנגדית כשנשאל "כשהגעת לרמזור מנדא, צומת המוביל, באיזה נתיב בדיוק עמדת?". השיב: "עצרתי בנתיב השמאלי".

עוד ציין העד כי היה ראשון בנתיב השמאלי לאורך כל הדרך לא היה רכבים לפניו.

כשנשאל העד: "מה מצב התנועה היה בנתיב הנגדי?". השיב: "כמעט ולא הייתה תנועה".

כאשר נשאל: אמרת שהיה עוד כלי רכב מסוג קנגו?".

השיב העד: "מסחרי בצבע לבן. יש כזה סיטראן יש כזה ברלינגו - כזה כאילו".

כשנשאל: "מאיזה מרחק היה רכב הטנדר או הקנגו, כשראה אותו. השיב העד: "ממש בסיבוב למעלה. יש איזה 300 מטר".

כשנשאל העד: "איך ידעת שהרכב הקנגו בלם?". השיב: "הוא נעצר כי אני סטיתי שמאלה".

כשנשאל העד: "באיזה מרחק היית משני כלי הרכב? נסעת אחריהם?". השיב: "נסעתי במקביל אליהם.

השברולט הייתה יותר קדימה ממני. הפיאט הייתה במקביל אלי."

כאשר נשאל העד "מה דעתך על כך שמר סוויטי אמר שהוא היה הראשון בנתיב השמאלי ברמזור. איך שניכם אומרים שאתם הייתם ראשון בנתיב השמאלי? השיב: "אני הייתי ראשון".

עוד הוסיף העד "השאלה ברמזור הראשון או השני? המרחק בין הרמזור הראשון לשני הוא קצר".

כשנשאל על כך ציין העד כי לא הייתה שמש מסנוורת בכיוון נסיעתו.

כשנשאל העד באיזה נתיב נסע רכב המאזדה הטנדר. השיב העד: "הוא היה ממש בעקומה בירידה, בצד ימין, אחר כך סטה, עקף את הרכב המסחרי ונשאר בצד שמאל, זה מה שנתן לי לברוח, הוא הדרדר".

כשנשאל העד האם התאונה אירעה בדיוק בעקומה. השיב: "זו עקומה גדולה מאוד. אפשר להגדיר זאת - בעקומה. כל נקודה אפשר להגדיר אותה בתוך העקומה. הכביש מתיישר רק לקראת ביר אל מכסור".

העד ציין כי הטנדר של הנאשם פגע קודם ברכב השברולט "הוא פגע חזיתית בשברולט, הסתובב נגד כיוון השעון ופגע בפיאט".

כשנשאל על כך השיב העד כי רכב השברולט ורכב הפיאט נסעו בנתיב הימני.

כשנשאל העד: "מה דעתך על כך שדווקא נהג הפיאט המעורב בתאונה אומר שנסע בנתיב השמאלי".

השיב: "אני הייתי ראשון בנתיב השמאלי. כשחתחתי, ברחתי שמאלה, כבר יש עוד אחד מאחורי, שהוא גם ראשון. כשהסתובבתי וראיתי שגם השברולט וגם הפיאט היו בנתיב ימין".

כשנשאל העד האם יכול להיות מצב כי רכב הטנדר סטה כי משהו פגע בו מאחורה. השיב העד כי אינו יודע.

כשנשאל העד: "יכול להיות שהיה מגע בין הטנדר לבין הקנגו?".

השיב: "לא. לא נגע בו".

כשנשאל העד במצב הסטייה של רכב הטנדר האם נראה לו שמישהו שולט על הרכב או לא. השיב: "לא זוכר דבר כזה. ראיתי מישהו נוסע במהירות, עוקף רכב ונכנס לנתיב. בצורה מקצועית, איני יודע לומר. נסע במהירות, הכוונה, שרואים אם אוטו נוסע לאט או מהר. הטנדר היה בנתיב הנגדי בצד ימין שלו. הבחנתי שהוא נוסע מהר יחסית. הוא חתך את הרכב המסחרי ואז עבר לנתיב שלנו ואז נסע במהירות.

לא ידענו איפה ומה, זה מה שנתן לי לברוח".

כאשר נשאל העד האם היו רכבים אחרים בנתיב הנסיעה הנגדי חוץ מרכב הנאשם ורכב הקנגו. השיב: **"באותו רגע, לא היו".**

בחקירתו החוזרת נשאל העד **"אמרת לחברי ששאל אותך: יכול להיות שרכב פגע בטנדר מאחור, אמרת שהכל יכול להיות. מצד שני, אמרת לו שלא היה אף רכב חוץ מהטנדר והקנגו בצד שלו, ואמרת לא היה רכב מאחור. או שלא היה רכב מאחור או שיכול להיות שיפגע בו רכב. מה מבין השניים".**

השיב: **"הוא שאל אותי מה הסיבות. אמרתי יכול להיות הכל. אני לא בוחן. מה שאני יודע שלא היו רכבים מאחור".**

לשאלת בית המשפט: **"ראית את הפגיעה בין השברולט לבין הטנדר כשהיית על השוליים או במהלך ירידתך".**

השיב העד: **"כשהייתי בשוליים. כשהוא נסע בנתיב השמאלי זה הרי שניות, הוא לא חזר הוא נסע מהר לא הדרדר, הוא נסע מהר בנתיב שלנו, מיד לקחתי שמאלה. הכביש זה 6 מטר, ואז ירדתי מהרכב שמאלה וראיתי".**

עד התביעה מר גיל לטמן:

מר גיל לטמן הינו פראמדיק אשר הוזעק לזירת האירוע. ערך המסמך ת/12.

בחקירתו הראשית ציין העד כי יצא לזירת האירוע בשעה 16:36.

העד ציין כי המקרה אינו זכור לו.

בחקירתו הנגדית כשנשאל על כך ציין העד כי **"כשהגעתי למקום, המנוח היה ללא רוח חיים. "**

העד ציין כי הייתה בזירת התאונה ניידת אחרת של מד"א לפני שהגיע למקום התאונה.

כשנשאל העד **"אתה יודע מי קבע את מותו של המנוח?". השיב העד: "הרופא שהיה עמי בניידת, שמו ד"ר אורי פאד".**

עד התביעה מר ולדמיר שפיר:

מר ולדמיר הינו נהג רכב הפיאט המעורב בתאונה, הוא העיד בפניי ומסר את הדברים הבאים:

"ב-15.3.04 עבדתי בחברה שנקראת חברת גורי, הפצת מוצרי טואלטיקה, הייתי בדרכי הביתה מנצרת לחיפה. נסעתי קבוע דרך שפרעם. יש בצומת המוביל שני רמזורים, ראשי ועוד רמזור, לכיוון שפרעם.

זו שעה קצת אחרי 17.30, יש לחץ לשני הכיוונים. עמדנו ברמזור אדום. לפניי היה רכב שברולט, התחלף הרמזור והתחלנו לנסוע, אני בשמאלי והשברולט לפניי, יש שני נתיבים. התחלנו לטפס, הייתה תנועה ומכוניות מצד ימין, יותר כבדות, מתחילים לעלות והשמש ממול ונוסעים יחסית לאט. אחרי בערך קילומטר, כדקה נסיעה, פתאום, הבחנתי בזווית העין שרכב סוטה ממול מהכיוון הנגדי, מהכביש שיורד משפרעם לכיוון המוביל. הבזק של שנייה, זיהיתי שזה מאזדה טנדר. פתאום "בום", לא שמעתי את הבום רק ראיתי אותו. ראיתי שתי מכוניות מתרוממות - המאזדה והשברולט.

ראיתי, שהשברולט באה לכיוון שלי, בלמתי, סטיתי ימינה ועצמתי עיניים. אחר כך שמעתי בום. אחר כך פתחתי את העיניים והסתכלתי, ראיתי שאני בשלמותי. פתחתי את הדלת. יצאתי החוצה, האוטו שלי היה טוטאל לוסט, במגרש המכוניות אחר כך ראיתי את מקום הפגיעה ברכבי.

הרכב הקרוב אלי ביותר היה השברולט, היה כמעט צמוד. בן אדם עם דם ללא תנועה, עם כרית אוויר פתוחה בתוך השברולט, היה במושב הנהג, נראה כאילו היחיד ברכב כי לא ראיתי אף אחד אחר. הסתכלתי שמאלה. המאזדה הייתה מרוחקת משם כ-10, 15 מטר לא יודע. ניגשתי לכיוון, ראיתי מישהו מבוגר שגנח ליד מושב הנהג. גם הוא נראה לבד ברכב, התחילו להתאסף אנשים. במקביל, התקשרתי למשטרה. מישהו ניגש ואמר שהנהג של השברולט ללא רוח חיים. זהו, המתנתי והגיע האמבולנס. פוניתי לבית החולים. אחרי חצי שעה הגיע בוחן המשטרה. לקח ממני אינפורמציה ראשונית.

אני קיבלתי מכות יבשות, צוואר, גב וטראומה."

בחקירתו הנגדית כשנשאל העד האם בכביש שבו אירעה התאונה קיימת עקומה. השיב העד: "יש שם איזו שהיא עקומה. אבל איפה שקרתה התאונה היה כביש ישר. בנקודה הזאת לא סטיתי לא שמאלה ולא ימינה, נסענו ישר ובעליה".

העד ציין כי עמד ברמזור באדום ואחרי שהתחלף לירוק התחיל לנסוע.

כשנשאל על כך השיב העד: "הייתי בנתיב השמאלי ברמזור. השברולט הייתה בוודאות לפני".

כאשר נשאל העד איזה רכבים היו בצד ימין של הכביש. השיב העד: "הייתי בנתיב השמאלי ברמזור. השברולט הייתה בוודאות לפני".

כשנשאל העד: "באיזו מהירות נסעת?". השיב: "לא יודע לומר לך, 40, 50, 60 קמ"ש עלייה איטית, עם שמש ממול עם רכב לפניי, רכב עם גיר רגיל".

כשנשאל העד: "אז שוב, ציינת שהשמש הייתה מסנוורת והפריע לך בתנועה?". השיב: "הייתה שמש אדומה גדולה ממול, הורדתי מסתור שמש ולקחתי מרחק מהאוטו לפני ונסעתי בזהירות. אולי זה עזר לי להבחין במאזדה שעובר, הייתי עוד יותר ערני".

כשנשאל העד מה היה מצב התנועה בנתיב הנגדי. השיב העד: "הייתה תנועה כבד"כ בשעות האלה. לא יודע אם זחל, נסע לאט או עמד, הייתה תנועה מאוד איטית".

כשנשאל העד: "אתה אומר בהודעתך שבנתיב הימני היו רכבים מסחריים בנתיב הימני?".

השיב: "היו. להגיד לך אם היה בזמן התאונה רכב מצד ימין, לא יכול להגיד לך".

העד ציין כי הבחין ברכב הנאשם "חלקיקי שניה לפני שהיתה התאונה".

כאשר נשאל העד האם הוא זוכר באיזה נתיב נסע רכבו של הנאשם. השיב העד: "ממה שאני ראיתי הוא בא מהנתיב הצמוד אלי, הוא היה, לא יודע כמה קדימה ממני, ובגלל שהיתה שמש, ובגלל שמאוד נזהרתי, תנועתו הייתה כזאת שהסב את תשומת ליבי, הוא פתאום היה בתוך המסלול. שוב, לומר לך כמה מטרים בדיוק, לא אוכל".

כשנשאל העד: "בשורות 15-17 בעמוד הראשון בהודעתך, אתה אומר הרכב המאזדה התנגש חזיתית ברכב השברולט בשלב הזה הייתי מרוחק מהשברולט כ- 20 מטר, בלמתי בחוזקה תוך שאני סוטה עם ההגה ימינה, כמו כן הבחנתי... לכן עצמתי עיניים...". אז אתה מאשר שממש אחרי הפגיעה בשברולט עצמת עיניים?". השיב העד: "חלקיקי שניה, זה מצב כזה".

כשנשאל העד איזה רכב היה צמוד לרכבו. השיב: "ראשית יצאתי מהאוטו, השברולט היתה יותר קרובה, כאילו מולי, והמאזדה הייתה בצד שמאל יותר מרוחקת, השברולט הייתה מרוחקת כמטרים ספורים ממני".

העד ציין כי אינו זוכר כמה רכבים היו לפניו חוץ מרכב השברולט. "לא יודע לומר. לא היו הרבה".

כאשר נשאל העד: "נכון שאמרת לבוחן נזיר חמאם בבי"ח "נסעתי מהמוביל לשפרעם בנתיב שמאל מבין שני נתיבים באותו כיוון, לפניי נסעה השברולט ורכב מאזדה טנדר שבא מולי יצא לעקיפה על קו לבן והתנגש חזיתית בשברולט שלפניי, אני התנגשתי בשברולט", נכון?". השיב: "אני לא זוכר".

כאשר נשאל העד: "אתה אמרת בהודעתך וגם לביהמ"ש, שנסעת די איטי, השמש הייתה מסנוורת,

הפריעה לך בתנועה, היית במרחק של 20 מטר מהשברולט, למה לא הספקת לבלום מייד? לעצור את הרכב?".

השיב: "נראה שהספקתי מספיק כדי לברוח".

כשנשאל: "תוכל לתאר בדיוק איך יצא רכב המאזדה לכיוון הנסיעה שלך, יציאה חדה, עקיפה, איך בדיוק?".

השיב העד: "זה נראה כמו יציאה לעקיפה, יציאה חדה, כמו שיוצאים לעקיפה, איך יוצאים לעקיפה במקום בו יש תנועה בעומס? כשאני יוצא לעקיפה, אני מסובב את ההגה ויוצא לעקיפה? הרכב פתאום הופיע ממול. לא צנח מהשמיים".

העד ציין כי אינו יודע אם היה רכבים מאחורי רכב הנאשם.

כשנשאל העד על ידי בית המשפט: "במהלך הדיונים עלתה שאלה שייתכן שרכב אחר פגע במאזדה מאחור. האם זה רכב אחר שדחף אותו או שהייתה זו תנועה עצמאית שלו?".

השיב: "מישהו נכנס בך מאחור, אלא אם כן נכנס בך ב- 120 קמ"ש יש תנועה בסיסית - בולם, מקסימום דוחף את האוטו שלפניך... אני לא בוחן תנועה. אם היו מאחורי או לא, לא יודע להגיד".

עד התביעה ד"ר אורי גורליק:

ד"ר גורליק הינו רופא עבד בנת"ן תחנת קריות. נכח בזירת התאונה וערך את תעודת הרופא, ת/13. כמו כן, ערך את הודעת הפטירה, ת/14.

בחקירתו הנגדית כשנשאל העד "תוכל להסביר לי באיזה מצב היה המנוח בזמנו?".

השיב: "לפי התעודה שערכתי אין מה לעשות. הוא כבר היה ללא רוח חיים, בלי הכרה. כתוב, פגיעת ראש, חזה, הכל".

כשנשאל "במקרה הזה היית יכול לקבוע סיבת המוות?". השיב העד: "זה מההתחלה היה ברור לגמרי שזה מוות. אני ופרמדיק והמוניטור. המוות שלו נגרם כתוצאה מתאונת דרכים".

כשנשאל על כך השיב העד כי: "סיבת המוות רק פתולוג יכול לומר".

פרשת ההגנה:

ב.

עד ההגנה רס"מ מר נזיה חמאם:

רס"מ נזיה חמאם משרת כבוחן תנועה באת"ן חוף. הוא תחקר את הנהג המעורב מר ולדימיר בבית חולים רמב"ם.

העד ציין כי גבה את דברי הנהג במיון הכירורגי.

כשנשאל העד על כך השיב " אינני יודע איזה תרופות קיבל, בעת גביית העדות".

כשנשאל העד על כך השיב: "אם היה במצב שלא היה מסוגל להשיב, לא הייתי גובה ממנו את הדברים".

עדות הנאשם:

א. בעדותו של הנאשם במשטרה מסר את הדברים הבאים:

"בתאריך 15.03.2004 שעה 18:00 או 18:10 לערך אני נהגתי לבד ברכב מזדה מספר 2407435, הרכב שייך לבן שלי פייסל, והייתי חגור בחגורת בטיחות נסעתי מכיוון צומת סומך לכיוון המוביל נצרת, מכיוון מערב למזרח, והייתי נוסע במהירות של 80-90 קמ"ש, הייתי נוסע בנתיב השמאלי מבין שני נתיבים לכיוון נצרת, אני רוצה לציין שמדובר בכביש שיש 2 נתיבי נסיעה לכל כיוון שבאמצע יש שטח הפרדה מצויר בין 2 כיווני נסיעה, עברתי את תחנת הדלק של ביר אל-מכסור ובתחילת הירידה לקראת צומת רמזורים מנדא, הבחנתי שלפניי היה פקק תנועה שהרכבים היו ב- 2 הנתיבים לכיוון הנסיעה כלומר גם הנתיב הימני וגם בשמאל היו מכוניות אני התחלתי להאט, ואז נפגעתי על ידי רכב מאחור, אני לא יודע איזה רכב פגע בי, ואז רכבי נזרק שמאלה לנתיבים הנגדיים ומעבר לזה אני לא זוכר כלום, אני איבדתי הכרה והתעוררתי בבית החולים רמב"ם ושם הייתי מאושפז עד היום ושוחררתי הביתה.

החוקר הטיח בנאשם את השאלה הבאה:

"אני אומר שבגלל שנסעת מהר והתקרבת למכוניות שהיו בפקק אתה לא הצלחת לעצור וניסית לעקוף אותם משמאל. מה אתה אומר על זה?".

הנאשם השיב: "זה לא נכון אני היה לי הרבה מרחק בשביל לעצור, ואני לא סטיתי ולא עקפתי במקום יש פס לבן ואיך אני אחצה בפס לבן".

הבוחן שאל את הנאשם שאלה נוספת.

"מאיזה מרחק הבחנת בכל הרכב שהיו בעצירה בפקק תנועה?".

והנאשם עונה: "אני הייתי במרחק של 15-20 מטרים וזה שהייתי במהירות של 60-70 קמ"ש".

הבוחן הקשה על הנאשם ושאל:

"איך זה שהבחנת בפקק רק של 15-20 מטרים שיש שם שדה ראייה של לפחות 200 מטרים?".

הנאשם השיב: "אני בזמן שהתחלתי לבלום זה היה 15-20 מטרים את הרכבים ראיתי אחרי שעברתי את הסיבוב שבכיוון הנסיעה שלי זה סיבוב קל ימינה..."

ב. עדותו של הנאשם בבית המשפט :

"ביום האירוע, חזרתי מירכא מהלוויה. הגעתי לירידה של כפר מנדא ליד צומת המוביל. כשעברתי את תחנת הדלק, היו שני נתיבים. נסעתי בנתיב השמאלי, נסעתי 80, 90 קמ"ש. כשהגעתי לסיבוב, היה פקק. יש אי תנועה שחותך את שני הכבישים. כשהסתובבתי בירידה הרגשתי שמישהו פגע בי בצד ימין מאחור. הטנדר הסתובב לכיוון שמאל. כשפגעתי ברכב, כבר לא הרגשתי כלום, לא יודע כלום."

בחקירתו הראשית כשנשאל הנאשם: "אמרת שפגע בך רכב צד ג' בפינה אחורית ימנית. מה קרה אחר כך?". השיב: "הרכב שלי הסתובב שמאלה ופגע ברכב השני".

בחקירתו הנגדית ציין הנאשם כי הוא גר בעילוט ואין זו הפעם הראשונה בה הוא נוסע בכביש בו אירעה התאונה.

עוד ציין הנאשם כי רכב המאזדה היה תקין.

כשנשאל הנאשם: "טענתך בעצם שפגע בך רכב מאחור"?". השיב: "מצד ימין בפינה. צולם".

כאשר נשאל הנאשם: "הוא פגע בך מצד ימין לשמאל או משמאל לימין?".

הנאשם השיב: "הוא בא כשהוא נוסע מימין לשמאל".

כשנשאל הנאשם על זה כי אם הרכב פגע בו מימין לשמאל, רכבו של הנאשם היה אמור לסטות ימינה ולא שמאלה.

השיב הנאשם: "הוא פגע בי והסיט אותי שמאלה".

כשנשאל: "בחקירתך במשטרה - ת/ 9, שורה 25 ואילך אתה אומר שנפגעת מאחור, אינך אומר בפינה ימנית אחורית".

השיב הנאשם: "לא נכון. אני יודע בדיוק איפה נפגעת ומה קרה בדיוק."

כשנשאל הנאשם: "הבוחן היה שם במקום ובדק את הכביש ואת הרכבים והוא אמר שבנתיב בו נסעת, לפני שפגעו בך, לא היו שום שברים, לא היה כל נזק, לא היה שום סימנים על כביש, בעצם לא הייתה כל עדות שמישהו התנגש בך. מה יש לך לומר על כך?".

השיב הנאשם כי "אני אומר שפגעו בי מאחור ולא ראיתי ולא זוכר כי התעוררתי רק ברמב"ם."

העד ציין כי כאשר עדי התביעה העידו הוא לא הבין מה הם אמרו כי אינו דובר עברית.

כשנשאל הנאשם: "אף אחד לא מספר על האירוע הראשון שאתה מדבר עליו".

השיב: "אני אומר אמת. עליתי לרגל פעמיים ואני מוכן להישבע בקוראן שזה מה שקרה איתי. זה לא דבר שאני יכול לשקר בו".

בחקירתו החוזרת כשנשאל הנאשם: "אמרת שרכב צד ג' פגע בך מאחור, תוכל לתאר לביהמ"ש את עוצמת הפגיעה שהייתה מאחור?".

השיב: "אני חושב שהוא נהג מעל 100 כי הרגשתי דחיפה חזקה. אני הייתי בירידה והרגל שלי הייתה על הברקס, ונסעתי לאט, לאט".

עד ההגנה מר נאסר סלאח:

מר סאלח נאסר הינו שמאי רכב, ערך חווה"ד נ/8 (בפרוטוקול כתוב ת/8 אך בפועל סומנה נ/1).

בחקירתו הנגדית ציין כי הוא בדק את רכבו של הנאשם ביום 22.3.04, במשרדו בחצר בנצרת. כאשר הובא לשם בגרירה.

כשנשאל העד: "אתה לא יכול לדעת כיצד קרו הנזקים, אתה רק מתעד אותם".

השיב העד: "נכון".

כשנשאל העד: "אתה לא ביצעת התאמת נזקים עם כלי הרכב המעורבים בתאונה".

השיב העד: "לא".

כמו כן ציין העד כי אינו יודע כמה רכבים היו מעורבים בתאונה.

מומחה ההגנה מר מאיר שקד:

מר מאיר שקד הגיש חווה"ד מ/1.

בסעיף הממצאים והמסקנות ציין העד :

"הגורם לתאונה הוא סטייתו של רכב A ממסלול נסיעתו.

הממצאים או העדר הממצאים אינם מעידים חד משמעית על שלילת האפשרות שרכב אנונימי לא פגע ברכב הנאשם וגרם לו לסטייה מנתיב נסיעתו בין אם במהלך עקיפתו של רכב זה ובין אם לא עקף אותו תוך כדי נסיעה לפניו .

לנוכח הנתונים והעובדות סביר יותר שהתערבות כוח חיצוני ובמיוחד במהלך ותוך כדי עקיפה יגבירו את הסיכוי לסטייה ואיבוד שליטה ותעצים אותם יותר מאשר כזו שתקרה כתוצאה מעקיפה במהירות גדולה ועל אחת כמה מזו של נסיעה במהירות גבוה בלבד תהיה אשר תהיה לנוכח נתוני ומצב התנועה באותה שעה ונתוני התקן של הכביש.

תנאי הנסיעה תחת השמש המסנוורת שמכיוון מערב למזרח חייבו את נהגי הרכבים האחרים המעורבים בתאונה בהגברת ובנקיטת משנה אמצעי זהירות, הפעלת וריכוז מיומנויות, תרבות ומזג נהיגה בטיחותיים המתאימים למצב .

עובדת נהיגתו של נהג רכב B המנוח בזמן שלילת רישיון למעשה החריגה אותו או נכון יותר העלימה אותו מעינה הפקוחה של הרשות ושמה אותו במצב של "מתחת לפיקוח הרדאר" של המערכות והמוסדות הנדרשים לעקוב (כדוגמת המרב"ד המכון הרפואי לבטיחות בדרכים) לבחון ולהבטיח את כשירותו לנהיגה בטרם חידוש הרישיון, בשוטף ובכלל כגון חובת בדיקת ראייה והצורך בשימוש משקפיים בעת נסיעה שהיו יכולים לתת לו או בעצם חסרונם מנעו ממנו למעשה

את זיהוי התהוותה של סיטואציה מסוכנת מבעוד מועד ובמיוחד על רקע תנאי סנוור מקשים ולהעניק לו את שברירי רגעי החסד הנדרשים לפעולת תגובה בזמן אמת לצורך מילוט מההתנגשות הקטלנית שאולי הייתה לא בלתי נמנעת משזו נגזרה לקרות .

קיים קשר בין עבריינות חוזרת ונהיגה בשלילה לבין סבירות לא רק של ביצוע עבירות חוזרות ונשנות אלא גם הסתברות להיות מעורבים באירועי תאונות ואירועי תאונות קשות במיוחד מהטעמים והנימוקים שהוצגו ונתמכו במבואות וציטוטים מהספרות המקצועית והמחקרים השונים שנעשו בארץ ובעולם.

מכבידה העובדה שלא בוצעה בדיקה פתולוגית ונתיחת גופת המנוח בכדי לשלול קטגוריית קיומם של ממצאים שהיה אולי בידם להשפיע להאיר על התרחשותו של אירוע זה".

בסיכום חוות דעתו ציין המומחה:

"אין עוררין שסטיית רכב A הייתה הגורם לשרשרת האירועים אולם כסיבה לסטייה לנוכח הנטען והנתונים לא ניתן לשלול על הסף או בוודאות היתכנות סבירה לגרסת הנאשם ולפיה כוח חיצוני (רכב D) שהופעל על רכבו הוא שגרם לסטיית רכבו שבעטייה גם נגרמו ההתנגשות והתאונה בסופו של דבר. ענין זה מתחזק במיוחד לנוכח העובדה שנוצר הרושם על פניו שלא נעשה די על ידי המשטרה לאתר רכב המפתח זה ולשלול לאתר ובאופן וודאי היתכנות זו.

לא נראה שמרכיב חשוב זה קיבל ההתייחסות והמשקל הראויים בתמונה הכללית.

בצד מניעת התאונה:

ייתכן ובנסיבות אחרות של נקיטת מקדמי ביטחון ראויים או התנהגות ותגובה אחרים במהלך של עבריינות חוזרת הנסיעה והאירוע עצמו של נהג רכב B וזאת במיוחד על רקע היסטוריהוהשליליה בפועל ומבלי להתייחס לעובדה שלמעשה נסיעה זאת לא הייתה צריכה בעצם להתקיים כלל, ניתן ואפשר היה אולי להימנע מהתאונה זו או לפחות ולמזער מתוצאותיה הקטלניות והרות האסון של ההתנגשות".

בחקירתו הנגדית ציין העד כי ביקר בזירת התאונה כ-10 פעמים במהלך שנת 2012 ושנת 2013.

כשנשאל העד: "אז כך, אז איזה ערך יש לביקורים בשטח, למדידות שעשית, אם המצב השתנה בצורה כה ניכרת?".

השיב: "הנתונים הבסיסיים לא השתנו, הטופוגרפיה של השטח. מדובר בעצם בהתעקלות מתמשכת, שיש לזה משמעות בתאונה, וכן העובדה שמדובר, תלוי מאיפה אתה מסתכל, ירידה או עליה. כשאתה בא מזרח זה ירידה וכשאתה בא ממערב זה עליה".

העד ציין כי אינו חולק על דו"ח הבוחן בקשר לרכבים המעורבים וכיווני נסיעתם.

כשנשאל העד: "אתה גם לא חולק על הנזקים שמצא הבוחן ברכבים, שזה מתועד בתמונות ובדו"ח הבוחן?". השיב: "זה כמעט מדויק. בעצם, בנזקים, יש את הפגיעה של הפונטו בחלק האחורי של המאזדה, ובעצם קשה לגזור משם האם לא הייתה פגיעה של רכב די שהוא טוען שהוא פגע בו. בנקודה זו יש מחלוקת ביני לבין הבוחן".

כשנשאל העד האם הוא יודע איזה רכב זה רכב "די"? השיב: "לפחות ממה שקראתי בעדויות - מדובר כניראה על טנדר קנגו".

כאשר נשאל העד: "אתה מסכים שאין אף עד ראיה בתיק וגם לא היה אף עד שאמר שראה את הקנגו פוגע ברכב הנאשם?".

השיב: "שהוא פוגע - לא. ממה שקראתי אין עדות כזאת, למרות שהתייחסתי לזה. ציינתי שמהנקודה שבה עמד מר ג'ובראן קשה היה להבחין אילו רכב "די" כן היה פוגע."

כשנשאל העד: "אתה מודע לכך שעדות של עד ראייה תמיד תהיה עדיפה על מה שמומחה יאמר שאולי היה?".

השיב העד: "לא בדיוק. לא תמיד יודעים את הדברים. אותו עד אמר גם שלא הייתה שמש מסנוורת באותו יום, מה שמר ולדימיר מצין כמה וכמה פעמים, שהיתה שמש מסנוורת, מה שאילץ אותו לנסוע בזהירות, להוריד סוכך ולנ ג דחילו וברחימו. זה לא וודאי. הוא בא אמר "לא לא היתה שמש" יש לזה הסבר פיזיקלי, וזה התשובה לשאלתך, איך הסתירה יכולה להתיישב.

כאשר נשאל העד: " האם השמש המסנוורת רלוונטית לקטע של גרימת התאונה?".

השיב: "השמש המסנוורת זה בעקיפין, אם למנוח, נהג השברולט, היתה מיומנות, ייתכן שיכול היה לבצע מילוט, לנוכח התנאים שהכבדו".

כשנשאל העד: "תוכל לומר בוודאות שאותו רכב שברולט שראה את המאזדה מתפרצת לנתיב שלו, יכול היה למנוע את התאונה?".

השיב העד: "אי אפשר למנוע בוודאות מוחלטת. זה מאזן סביריות, עניתי על זה קודם."

כאשר נשאל העד האם היה ניתן למנוע את התאונה פיזית.

השיב: "לפי האופן בו התרחשה התאונה, ואני מדגים באמצעות מכוניות הדגמה - התאונה קרתה כך שבעצם האימפקט היה בין פינה קדמית ימנית של הנאשם עם פינה קדמית שמאלית של רכב המנוח. אם אתה מכיר את הדינאמיקה של תנועה בתעבורה, מדובר בחלקיקי שניות בו בעצם יכול היה למלט את עצמו לו היה עושה הרבה פעולות - נוהג באופן חזוי לנוכח השמש, אולי לוקח את הצד הימני, נוהג לאט יותר, מהר יותר, יש כמה וריאציות שהיו מאפשרות לו עפ"י מיומנות ושיקול דעת, להימלט ולקחת את השבריר שנייה שבה שהיה מציל חיים."

כשנשאל העד: "אז לפי השחזור שעשית, באיזה מרחק יכול היה נהג השברולט לבלום, לפני התאונה, לו היה פועל כפי שנהג סביר היה מתפקד באותו רגע?".

השיב: "יש לך בעצם חישוב של תאונה, ברגע שהנהג מבחין בסכנה, במהירות של 60 קמ"ש רכב עובר משהו כמו 18 מטר, שזה 60 לחלק ל-3.6. ברגע שהוא בולם, זה לא מעבר של מרחק כזה, כי פועל פה אלמנט של תאונה. זה נתון בטבלאות. בעצם אילו הוא לא היה בולם בכלל, המרחק שהיה צריך לעבור כדי לפגוע, במהירות 60 הוא 20 מטר. כך אם היה משתמש בתאונה, היה לו מרחק הרבה יותר

גדול כדי להימלט."

כשנשאל העד: "שוב חוזר על השאלה הקודמת, אתה לא חושבת מרחק בלימה?"

השיב: "אני אומר שאילו הוא לא היה מבצע בלימה, היה לו את המרחק הזה והיה יכול להספיק לבלום, על אחת כמה וכמה אם היה מבצע בלימה. זה דברים מובנים ואין צורך לפרטם במיוחד כשאתה מציין את התנאים הקיצוניים".

כאשר נשאל העד: "מתשובותיך, אני מבין שאתה לא מראה בחוות הדעת ניסיון אמיתי ובכלל לא עשית חישוב של אותם מרחקים, שהם חשובים לצורך הידיעה אם תאונה נמנעת או לא. כל הנתונים האלה, מרחק תגובה, מרחק בלימה, מרחק עצירה, אין אותם בחוות הדעת, לכן אינך יכול לומר לנו היום אם היה ניתן למנוע את התאונה הזאת מבחינת שברולט או לא?".

השיב: "הנושא של מניעת התאונה הוא נושא אימפירי, שנמצא בספרות המקצועית ובמחקרים ובעצם המרחק עד להתנגשות היה יכול להספיק כדי לסטות, בשבריר שנייה".

כשנשאל העד: "קודם דיברת על כך שאולי איזה כוח עלום שלא ניתן לשלול, שגרם למאזדה לסטות, נכון, אתה עומד על כך?".

השיב העד: "נכון. אני לא עומד על זה, אני אומר שלא ניתן לשלול את זה".

העד ציין כי על פי החומר אינו יכול להצביע ממצא כלשהו של התנגשות בנתיב הנסיעה, מסלול הנסיעה, או כיוון הנסיעה של רכב הנאשם.

כשנשאל העד: "אתה מסכים שאם היה אימפקט מקדים במסלול נסיעת המאזדה, הוא צריך להיות סמוך לאימפקט בנתיב הנסיעה של המנוח?". השיב: "סמוך בוודאי".

העד הסכים לכך כי כל הרכבים המעורבים בתאונה וכל השברים, הנוזלים והחריצים היו במסלול נסיעתו של המנוח, ואין שום ממצא אחד בנתיב נסיעתו של הנאשם.

כאשר נשאל העד: "... איפה שאתה אומר שיכול להיות שהיתה התנגשות, אין אפילו ממצא אחד?".

השיב העד: "שאלת איך אין סימנים. הפגיעה היתה באיזור הפגוש. אם היתה פגיעה בין פגוש לפגוש לא היו שברים לא של פנסים ולא של חלקים אחרים. לגבי סימנים בכביש, אומר הבוחן קריחלי אומר שלא יכול להיות שהיה פגיעה כזאת לו היתה כן, היו סימני צמיגים. אני אומר לא, לא חייב. בגלל הכוח הצנטריפוגלי בתנועת המכוניות, והפתאומיות של המכה, זה רק מחזק את מה שהוא אומר שהוא

הופתע, כי אילו היה רואה את התאונה מראש, היה מבצע בלימה, ואז היו רואים סימנים בלימת חירום, לו היה מספיק לראות את התאונה. כנראה שהופתע על ידי משהו, מה שקורה במצב כזה, יש מכה המעיפה את האוטו לכיוון המסלול הנגדי - כיוון השברולט.

גם בנושא זה אני סותר את דברי קריחילי וגם את שאלת הפרקליט הקודם שאמר שאם בעצם החלק הקדמי שמאלי של אותו רכב די, היה פוגע בך בחלק אחורי ימני, האוטו היה צריך לסטות ימינה ולא שמאלה. זה לא נכון מבחינה פיזיקאלית. אני מדגים באמצעות שני עטים, פגיעה בצד ימין, תגרום לסטייה לצד שמאל - למסלול הנגדי. זה תורת המומנטים."

כאשר נשאל העד: "כלומר אם היתה פגיעה כזאת מאחורי על ידי רכב אלמוני, רכב די, אזי, אין לנו גם סימנים שנשארו על המאזדה?"

השיב העד: "שלא בהכרח יישארו סימנים על הכביש. ועל האוטו אני אומר - יש לנו כבר סימנים רק שאתה לא יודע לומר בוודאות שהם לא מרכב די, כי באותו מקום היתה גם פגיעה של הפיאט".

העד ציין כי אינו חולק על התאמת הנזקים אשר בוצעה בין רכב המאזדה ופיאט אלא "אני אומר שהתאמת נזקים לא יכולה להוכיח שחלק מהפגיעות האלה הן לא מרכב די שנתן לו את המכה".

כשנשאל העד: "לא מחייב שתהיה בלימה כדי שיהיו סימני חריצה ומריחת צמיגים על הכביש, זה יכול להיות גם כתוצאה מדחיפה של צמיגים, לא מבלימה, כוחות צד שפועלים, גם כתוצאה מכך שחלק תחתון, שרכב קורס וחורץ את הכביש, דברים שיכולים להשאיר סימנים מבלי שהיו בלימות."

השיב: "אם אתה מדבר על סימנים בכלל, של נניח מוט שהשתחרר, או חלק ברזל, אז ודאי שלא קשור לסימני צמיגים. כאן היתה מכה נקיה. לא בהכרח משתחרר משהו במכה כזאת."

כשנשאל: "אני אומר לך שתשובותיך בעניין זה לא הגיוניות. מה שאתה מתאר, אם אנחנו לוקחים ברצינות את מה שהנאשם אומר, לא יכול להיות שרכבו נוסע 20 קמ"ש מגיע מאחור רכב שדוחף אותו, הוא מעריך שהוא נוסע 100 קמ"ש, לכן, הספקולציה שאתה מעלה בחוות הדעת, נסתרת על ידי השכל הישר, ההיגיון. זה לא יכול להיות שאותו רכב יפגע בו במהירות 100 קמ"ש ולא נראה שום שבר, חריץ דחיפה, כשהוא עצמו אומר שהוא נדחף דחיפה חזקה."

השיב העד: "אני עקבי בדעה שלי. אמרתי שככל שהמהירות של שני הרכבים גדלה, הסיכויים שיישארו סימני צמיגים הם יותר קטנים. כשיש מכה של הפתעה, המכה מקפיצה את הרכב לא גוררת אותו היא מניידת אותו קדימה"

העד ציין כי אי אפשר לשלול את זה שרכב "די" גם גרם לאותו נזק שנגרם על ידי רכב הפיאט לרכב הנאשם.

כאשר נשאל העד: "אתה מסכים איתי גם שבדו"ח הזה לא נרשם פגיעה באחורי המזדה פינה אחורית ימנית מימין לשמאל? הכוונה לרכב הנאשם".

השיב: "הפגיעה ברכב המאזדה יצאה משמאל לימין".

כשנשאל העד: "מקודם, כשהצגת לנו אפשרות שרכב די שאולי פגע באחורי המאזדה, הצגת פגיעה מימין לשמאל, לכן, אני אומר לך שהנזק הזה לא מתאים לאפשרות שהעלת לכן כל השחזור שניסית לעשות, כביכול שהמאזדה אמורה לסטות לנתיב נגדי שמאלה, לא נכון".

השיב: "כשאתה מדבר על הנזק שהאוטו הזה קיבל, הוא יכול היה לקבל את המכה משמאל לימין. אתה מדבר על ימין לשמאל רכב די, אבל גם כאן הוא ספק משמאל לימין, או פגוש לפגוש".

כאשר נשאל: "אני מציג לך את פרוטוקול עמ' 41 מפנה לשורה 28. אני אומר לך שכל שהספקולציה הזאת לא רק שהיא נסתרת על ידי ההגיון והשכל הישר, אלא על ידי הנאשם עצמו".

השיב העד: "הוא לא אומר שהפגיעה היא מימין לשמאל או משמאל לימין, הוא אומר שהוא בא כשהוא נוסע מימין לשמאל. הוא לא מתאר אם זאת היתה מריחה שמאלה או ימינה. התובע ניסה למשוך אותו לשאלה. הוא לא מתאר את אופי הפגיעה אלא את כיוון הנסיעה".

כשנשאל העד על ידי בית המשפט: "הנאשם אמר שבזמן התאונה, כשהרגיש את המכה, היה בירידה, לכן היה עם הרגל על הברקס. אם זאת הסיטואציה הזאת, המכה מאחור לא היתה צריכה להשאיר סימן כלשהו על הכביש?".

השיב: "בזמן שאתה רואה סכנה המתקרבת, אז התנועות הלא רצוניות זה באמת ללחוץ על הברקס, כשאתה מודע למצב. כשאתה לא מודע למכה, הרפלקס הוא הפוך, אתה משחרר הכל, אתה לא יודע מה קורה אתך, וזה בדיוק העניין".

6. דין:

א. עיון בעדותם של הנאשם והעדים בתיק ובעיקר בשים לב לממצאי הבוחן עולה, כי התאונה אירעה בנתיב הנסיעה הנגדי לנתיב נסיעת הנאשם.

לפיכך עולה כי הנאשם סטה מנתיב נסיעתו.

במקרה דנן ישם הכלל הידוע "כלל הדרך".

במצב עניינים זה כאשר לא יכולה להיות מחלוקת כי דרכו הרגילה של כלי רכב הינה לנסוע בקו נסיעה ישר על

הכביש ולא לסטות לנתיב הנסיעה הנגדי, נוצרת ראייה לכאורית להוכחת רשלנותו של הנאשם ואז "מעטה עברה חובת ההוכחה לנאשם", ראה רע"פ 1713/93 בוקובזה נ' מ"י, תקדין עליון כרך 93 (2) 1368.

בע.פ. (ב"ש) 7337/02 מרציאנו נ' מדינת ישראל נקבע:

"ביהמ"ש קמא הדגיש כי על הנוסע בנתיב המנוגד לכיון נסיעתו מוטלת חובה להזים את חזקת הרשלנות... הממצאים העובדתיים המשפטיים שנקבעו על ידי ביהמ"ש קמא משתלבים יפה בבסיס המסקנה אליה הגיע".

בע.פ. 70768/01 אלקיים נ' מ"י, דינים מחוזי לג(4) 909 קובע כב' השופט המר מפורשות:

"לדעתי, כפי שהבהרתי לעיל, עצם הסטייה לנתיב הנגדי - יוצרת את חזקת הרשלנות. סטייה שאינה מוצדקת היא רשלנות ממש, בפועל, לא חזקה על רשלנות.

חזקת הרשלנות בשל הסטייה לנתיב הנגדי, קמה מעצם הסטייה ולא "רק לאחר שנשללו סיבות מוצדקות לסטייה".

אם נשללו סיבות מוצדקות לסטייה, ייקבע פוזיטיבית ובוודאות שקיימת רשלנות ממש, אין כבר מקום לדבר על חזקת רשלנות בלבד".

הנאשם טוען שרכבו נפגע על ידי רכב אלמוני שפגע בו מאחור, דבר שגרם לו להיזרק לנתיב הנסיעה הנגדי וגרם לתאונה.

נשאלת השאלה האם עלה בידי הנאשם להרים את הנטל המוטל עליו? האם עלה בידי הנאשם ליתן הסבר לסטייתו מנתיבו לנתיב הנגדי?

יצוין כי שיעור הנטל המוטל על הנאשם הוא ברמת מאזן ההסתברויות, דהיינו, שגרסתו היא הגרסה המסתברת יותר ואין די לנאשם להעלות ספק סביר כדי לצאת ידי חובתו.

מסקנתי במקרה דנן היא כי הנאשם לא עמד בנטל המוטל עליו לסתור החזקה הנ"ל, ולא שוכנעתי כי סטייתו נבעה עקב פגיעת רכב אחר מאחור.

מול סטייתו המוכחת של הנאשם לנתיב הנסיעה הנגדי לא מצאתי כל ראייה התומכת בגרסת הנאשם לפיה רכב שפגע בו מאחור גרם לסטייתו. ואפרט:

1. דברי הנאשם לא מצאו תימוכין בעדותם של העדים לקרות התאונה, ממצאי הבוחן בזירת התאונה ובנזקים בכלי הרכב המעורבים.

מומחה ההגנה לא הצליח לבסס או להצביע על ממצא כלשהו התומך בגרסת הנאשם, לפיה רכב אחר פגע בו מאחור וגרם לו לסטות ממסלול נסיעתו.

מומחה ההגנה אף אינו טוען כי כך אירע המקרה אלא טוען שלא ניתן לשלול אפשרות כזו. ניתן היה לצפות ממומחה ההגנה לתמוך את מסקנותיו בממצא כלשהו או בראיה ולא להסתפק בגרסת הנאשם בלבד.

2. הנאשם לא ידע למסור כל פרט לגבי זהות הרכב שפגע בו, לא סוגו האם עסקין ברכב פרטי או מסחרי ולא בצבעו.

3. הנהג המעורב ולדמיר שפיר ועדי הראיה האובייקטיבים והניטראליים מר חוסין סוויטי ומר ראימז ג'ובראן אינם תומכים בגרסת הנאשם וחלק מהם אף שלל אפשרות זו לחלוטין.

מר חוסין סוויטי ציין כי "לא הייתה תאונה בנתיב השני לפני שסטה".

העד מר ראמז ג'ובראן ציין כי אם היה מגע בין הרכב המסחרי (מסוג קנגו או סיטרואן ברלינגו) לבין רכבו של הנאשם היה מבחין בכך "אם היה נוגע בו הייתי רואה".

יועץ בהזדמנות זו כי אני דוחה את הניסיון של מומחה ההגנה לרמוז כי רכב הקנגו הוא זה שפגע ברכבו של הנאשם מאחור.

מדובר בטענה סתמית שאין לה כל ביסוס בחומר הראיות, מעבר לכך טענה זו נסתרה בעדותו של מר ראמז ג'ובראן אשר ציין כי רכב הקנגו נעצר בשל סטיית רכבו של העד לנתיב הנסיעה הנגדי בו נסע אותו רכב קנגו ובמצב דברים זה אם היה נזק ברכב הוא היה קרוב לוודאי מבחין בכך.

4. הגרסה של הפגיעה מאחור בצד ימין ברכבו של הנאשם הינה גרסה כבושה אשר נמסרה לראשונה רק בבית המשפט.

בהודעתו הראשונה מיד לאחר קרות התאונה מסר הנאשם באופן כללי כי הפגיעה היתה בצד האחורי, בעוד שבעדויות בבית המשפט מסר לראשונה כי הפגיעה היתה בצד ימין.

כאשר עומת הנאשם עם עניין זה בחקירתו בבית המשפט הנאשם לא נתן הסבר מניח את הדעת והסתפק באמירה סתמית: **"לא נכון. אני יודע בדיוק איפה נפגעתי ומה קרה בדיוק".**

אני מניח כי גרסתו החדשה והמפורטת של הנאשם על פגיעה מצד ימין באה רק לאחר שנודע לו על הנזקים שנגרמו ברכבו כולל אותה פגיעה בחלק האחורי הימני ועל מנת ליישב את גרסתו עם מיקום הנזק בחלקו האחורי של רכבו.

5. לא נמצאו כל סימנים בנתיב נסיעת הנאשם להתרחשות התאונה "הקודמת".

מומחה ההגנה מר שקד הסביר כי שלא בהכרח יישארו סימנים על הכביש כתוצאה מהתאונה הקודמת שאירעה.

לא אוכל לקבל את חוות דעתו של מומחה ההגנה בנקודה זו ודעתי היא כדעת הבוחן אשר ציין כי במצב דברים זה צריכים להימצא סימני התנגשות או ממצאי שברים או ממצאי דחיפת צמיג או כל ממצא אחר על קורות "תאונה קודמת" כגרסת הנאשם.

הבוחן מר קריחלי הסביר כאשר נשאל מדוע צריך רכבו של הנאשם להשאיר סימני איבוד שליטה "כי **הנאשם טען שזה היה דבר לא רצוני (הסטייה שמאלה) ברגע שאין לו שליטה והרכב יוצא משליטה הרכב משאיר סימני צמיגים.**"

עוד ציין הבוחן " **כדי שרכב המזדה יעוף לנתיב הנגדי, יש העברה של אנרגיה על ידי רכב צד ג' לכאורה, פה הייתה צריכה להיות השארת סימני צמיגים על פני הכביש של איבוד שליטה ושל סחרור.**"

עוד הסביר הבוחן כי "זה לא סימני ברקס שהיו צריכים להשאיר, סימני דחיפה, סימני שפשוף צמיג ואיבוד שליטה, גם אם תשים את כל המערכות אי אפשר למנוע הישארותם של הסמנים".

6. ברכבו של הנאשם לא נמצאו נזקים המצביעים על מגע בין רכבו לבין אותו רכב אחר שכביכול פגע בו מאחור.

גם בנקודה זו אני מעדיף את חוות דעתו של בוחן התנועה אשר ערך התאמת נזקים ומצא התאמה של הנזקים בין רכבו של הנאשם לבין רכב הפיאט.

הבוחן ציין כי קיימת **התאמה מלאה** של הנזקים בין חזית שמאל של רכב הפיאט לבין הנזק בחלק האחורי של רכב הנאשם, כולל הטבעת סימני צבע אדום, מחזיר אור, מדבקה של רכב הנאשם.

7. הנאשם מסר כי נסע לאט, הבחין בפקק תנועה האט את מהירות נסיעתו ואז נפגע מאחור.

אם נכונה היתה גרסתו של הנאשם סביר יותר להניח כי כתוצאה מהפגיעה מאחור היה רכבו של הנאשם אמור להיזרק קדימה ולא לסטות שמאלה.

בצדק ציין הבוחן כי במידה וטענת הנאשם נכונה "רכבו של הנאשם היה פוגע ברכב שלפניו

ולא היה נזק שמאלה".

בנקודה זו אוסיף כי על פי הגיונם של דברים, אילו היה אכן נפגע רכבו של הנאשם מאחור על ידי רכב אחר אזי סביר להניח שכדי רכבו של הנאשם יוסט לצד שמאל המכה הייתה אמורה להיות עוצמתית וחזקה במידה כזאת שתותיר נזקים משמעותיים ברכבו של הנאשם ונזק משמעותי ברכב הפוגע.

העובדה כי לא נמצאו נזקים שניתן לקשור לאותו רכב אלא רק לרכב הפיאט המעורב, יש בכך כדי לסתור את גרסת הנאשם.

ב. מחדלי חקירה:

הסניגור טען למחדלי חקירה.

הסניגור טען כי התנהלות המשטרה הייתה בלתי תקינה לעניין אי זימון עדים מאוד חיוניים ואמורים להביא לחקר האמת. כאשר ככל הנראה עדים אלה נסעו בכיוון נסיעת הנאשם ומנגד כל העדים האחרים נסעו בכיוון הנגדי.

כמו טען הסניגור כי חוות דעת טכנאי הזיהוי לא הוגשה מסיבה בלתי ידועה, כאשר חוות דעת זו הייתה אמורה להביא לחקר האמת ואולי הייתה אמורה לזקוף לזכות הנאשם.

אמנם, אין מחלוקת שהמשטרה מחויבת לערוך חקירה מקיפה ולאסוף גם ראיות הפועלות לטובתו של החשוד, ולא רק ראיות מפלילות. לעתים יכולה הימנעות המשטרה לגרום לנאשם "נזק ראיתי".

במקרה דנן לא הייתה שום מניעה שהבדיקה של התאמת צבעים תעשה על ידי הנאשם עצמו וכן לא הייתה כל מניעה שהוא יזמין את אותה עדה אשר הוא סבר שהיא עדה רלוונטית ויכולה לשפוך אור על אופן קרות התאונה.

לא נראה לי כי נגרם עיוות דין לנאשם ולא נפגעה הגנתו. זאת בתנאי את הדעת למקבץ הראיות בתיק ולטיבן.

ג. ניתוק הקשר הסיבתי עקב נהיגה רשלנית של נהג השברולט המנוח.

אני דוחה את טענת הסניגור לפיה נהג השברולט המנוח התרשל בנהיגתו וייתכן כי יכל למנוע את התאונה או לפחות למזער מתוצאותיה הקטלניות.

טענה זו אין לה כל בסיס עובדתי התומך בה ואינה רלוונטית, שכן גם אם ניתן לייחס רשלנות כלשהי לנהג השברולט אין ברשלנות זו כדי לנתק את הקשר הסיבתי את אחריות הנאשם לקרות התאונה.

ההלכה בעניין זו ידועה ואין צורך להכביר במלים על כך.

עמוד 30

לעניינו יפים הדברים האמורים בע"פ 8827/01 ישראל שטרייזנט פ"ד נ"ז (5), 518, 506 שם נקבע:

"נזכיר בראשית הלכה שמכבר, ונדע כי התנהגות הנפגע - לרבות התאבדות - וכמותה התערבותו של גורם שלישי במערכת, גם זו גם זו אינן שוללות, באשר הן, קשר סיבתי-משפטי בין מעשה או מחדל של הפוגע לבין תוצאה פוגעת, והוא - שעה שהפוגע כאדם מן היישוב היה יכול - נורמטיבית - לצפות מראש את שאירע בפועל. ראו למשל: ע"פ 402/75 אלגביש נ' מדינת ישראל [1], בעמ' 574 ואילך; ע"פ 119/93 לורנס נ' מדינת ישראל [2], בעמ' 37; ע"פ 482/83 מדינת ישראל נ' סעיד [3], בעמ' 538; ע"א 350/77 כיתן בע"מ נ' וייס [4], בעמ' 801; ע"א 542/87 קופת אשראי וחסכון אגודה הדדית בע"מ נ' עוואד [5], בעמ' 437; דנ"פ 983/02 יעקובוב נ' מדינת ישראל [6], בעמ' 391-393. הנה-כי-כן, רשלנות חמורה מצדו של הנפגע, ואפילו מעשה התאבדות - באשר הם - אין בהם כדי לנתק קשר סיבתי-משפטי שבין מעשה לבין תוצאה. השאלה היא - לעולם - שאלת הצפיות הראויה, וביתר דיוק: קביעת גדריה של חובת הצפיות הראויה".

ניתוק הקשר הסיבתי בין מותו של המנוח לבין קרות התאונה.

ד.

הסניגור טען בסיכומיו כי בהעדר חוות דעת פתולוגית לא ניתן לייחס לנאשם גרם מוות ברשלנות בגין אירוע התאונה.

דין הטענה להידחות, אחיו של המנוח ווליד שדאד העיד בפניי כי המנוח היה אדם בריא לא סבל ממחלות, לא הובאה בפניי כל ראיה לסתור טענה זו.

הפרמדיק גל לטמן ציין כי כאשר הגיע לזירת התאונה המנוח היה ללא רוח חיים.

כמן כן, ציין הרופא אורי גורליק בעדותו בבית המשפט כי המנוח היה "ללא רוח חיים, בלי הכרה. כתוב, פגיעת ראש, חזה, הכל".

הימצאות המנוח בלב זירת האירוע בתוך רכבו, ללא רוח חיים, לאחר שהרכב נפגע קשות כתוצאה מהתנגשות עם רכב הטנדר של הנאשם מדברת בעד עצמה כאלף עדים בדבר קיומו של קשר סיבתי חזק ומוצק בין אירוע התאונה לבין סיבת מותו של המנוח.

ה. סיכומי של דבר אני קובע כי התאונה אירעה באופן המתואר על ידי הבוחן אשר מצאתי את חוות דעתו מהימנה מקצועית וראויה לאימוץ.

גרסת הנאשם נדחתה על ידי בהיותה בלתי אמינה ואינה נתמכת בראיות.

ו. לפיכך אני מרשיע את הנאשם בעבירות המיוחסות לו בכתב האישום.

ניתנה והודעה היום י"ג אדר תשע"ד, 13/02/2014 במעמד הנוכחים.

יעקב בכר, שופט

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

בשלב זה אינני רואה מקום לקבל תסקיר.

אני מורה לממונה על עבודות השירות להגיש חוות דעת בעניינו של הנאשם.

נדחה לקבלת חוות דעת ליום 28.4.14. בשעה 9:30.

יש לזמן את הנאשם באמצעות סניגורו בפקס: 04-9943350.

המזכירות תמציא העתק החלטתי זו לממונה על עבודות השירות.

ניתנה והודעה היום י"ג אדר תשע"ד, 13/02/2014 במעמד הנוכחים.

יעקב בכר, שופט

